مَنْ ذَا الَّذِی یقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَیُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا کَثِیرَةً وَ اللَّهُ یَقْبِضُ وَ یَبْسُطُ وَ إِلَیهِ تُرْجَعُونَ (بقره/۲۴۵)

کیست که به خدا «قرض الحسنه‌ای» دهد، (و از اموالی که خدا به او بخشیده، انفاق کند،) تا آن را برای او، چندین برابر کند؟ و خداوند است (که روزی بندگان را) محدود یا گسترده می‌سازد؛ (و انفاق، هرگز باعث کمبود روزی آن‌ها نمی‌شود). و به سوی او باز می‌گردید (و پاداش خود را خواهید گرفت).

لغات:

یُضَاعِفَهُ: تضعیف و مضاعفه، زیادت بر اصل شیء است تا دو برابر یا بیشتر باشد.

یَقْبِضُ: قبض در آیه به معنی تنگ گرفتن است، خلاف بسط.

یَبْسُطُ: این کلمه با «سین» و «صاد» نوشته می‌شود، مراد از آن توسعه و گستردن است.

پیام‌ها:

۱ـ کمک به خلق خدا، کمک به خداست. «**یقْرِضُ اللَّهَ**» به‌جای «**یقرض الناس**»

۲ـ برای ترغیب مردم به کارهای خیر، تشویق لازم است. «**فَیضاعِفَهُ لَهُ أَضْعافاً کَثِیرَةً**»

۳ـ اگر ما گشایش و تنگ دستی را به‌دست خدا بدانیم، راحت انفاق می‌کنیم. «**وَ اللّه یَقْبِضُ وَ یَبْصُطُ**»

۴ـ اگر بدانیم که ما به‌سوی او باز می‌گردیم و هرچه داده‌ایم پس می‌گیریم، راحت انفاق خواهیم کرد. «**إِلَیهِ تُرْجَعُونَ**»